

Tai laikā, kad tika nodibināts Valkas ciema koris, es strādāju par Valkas ciema Tomēnu kluba vadītāju. Kori ļoti atbalstīja ciema padome un Lugažu padomju saimniecības vadība, kura iedalīja dziedātājiem mašīnu, jo bez transporta tikt no Tomēniem uz Silmūrniekiem nevarētu. Tā bija vaļēja smagā mašīna, kurai vajadzēja kāpt (drīzāk rāpties) pāri bortam, braucām cits citam klēpī sēžot. Šoferis bija Pēteris Bērziņš, jauns un neprecēts, mēs arī jaunas un smukas meitas, un tad jau ierāpšanās un izrāpšanās no mašīnas vienmēr bija jautrības pilna. Cilvēki bija atsaucīgi, labprāt piedalījās visur. Visvecākais dziedātājs Jūlijs Bratka, to gan centāmiešos iesēdināt kabīnē.

No sākuma mūsu diriģente bija Aina Pētersone, vēlākos gados Jānis Ķīlis (tagadējā kultūras ministra Roberta Ķīļa vectēvs) un Tālivaldis Bērziņš. Ļoti jauki cilvēki.

Korī dziedāja arī jauns un izskatīgs puisis Miervaldis Eglītis, man viņš ļoti patika, jo ne tikai dziedāja, bet arī labi dejoja un bija atsaucīgs visos pasākumos, un laikam bijām tik labi sadziedājušies un sadancojušies, ka beigās mēs arī apprecējāmies. Tā prece arī drīz pielika punktu manai dziedāšanai, jo piedzima meitiņa un ģimene paņēma visu manu laiku.

Klubā darbu pārņēma sovhoza direktora sieva Olga Ivanova, arī liela dziedātāja un dziedāja arī pats sovhoza direktors, un vienmēr korim tika sniegts nepieciešamais atbalsts.

Mūsu koris piedalījās rajona dziesmu svētkos 19. jūnijā 1960. gadā un Vidzemes zonas dziesmu svētkos Burtniekos 4.jūlijā 1960.gadā. Bijām arī Smiltēnē Jāņkalna estrādē. Rajona dziesmu svētkos piedalījās arī Valkas pagasta kaimiņu, igauņu kāģeriešu koris, tur mums kā jau kaimiņiem bija daudz draugu un paziņu, jo igauņu valodu jau mēs labi pratām.

Astrīda Eglīte